

Kære medstudenter, kære forældre og kære ansatte på Støvring Gymnasium.

Fra og med i dag kan vi, der sidder heroppe på de forreste rækker, ikke længere kalde os elever. Vi kan derimod kalde os selv for studenter og dette kan vi gøre med en følelse af lettelse, glæde og ikke mindst tilfredshed. Dette er uden tvivl de følelser, der hersker hos de fleste af os i denne uforglemmelige tid, der er så fyldt med fest og farver, højt humør.

Men for mange af os vil der om ikke så længe ligeledes opstå en følelse af nervøsitet, frygt, spændthed og ikke mindst en følelse af at være i tvivl – lige som dengang vi for 3 år siden tog de første skridt ind på Støvring Gymnasium. Nogle kendte nogle, nogle kendte mange – og nogle kendte ingen. Har jeg nu valgt rigtigt, kan jeg nu klare det – og ved jeg egentlig hvad jeg vil – er det fornuftigt? Vi kunne hver især nemt komme i tvivl.

Foran os ligger der lige nu er der et hav af muligheder, og det kan være så forfærdeligt svært at finde ud af, hvilken mulighed man bør tage og hvilke chancer man bør gribe. Nogle af os er allerede fast besluttede på hvad de næste år skal tilbringes med, og har kalenderen propfyldt – andre sidder her med tømmermænd, og har ikke engang besluttet sig for om de orker i byen i aften.

Uanset hvilke af disse scenarier, man bedst kan relatere til lige i disse dage, så er det slet ikke vigtigt lige nu. Vi kan ånde lettet op, for eksamen – i denne omgang – er slut. Om man nu beslutter sig for at tage ét, to eller ti sabbatår, eller om man allerede til september starter på sit drømmestudie, og uanset om man kommer ud med et snit på 11,5 eller 2,6 – ja om man sågar har valgt at tage et ekstra par eksamener med på vejen, så har vi alle sammen gennemført gymnasiet. Vi er alle blevet studenter. Værdige studenter – og det synes jeg vi alle kan og skal være ufatteligt stolte af.

Vi kan se tilbage på 3 år, der har haft en enorm stor betydning for os som individuelle personer. 3 år der har budt på udfordringer af forskellig størrelse og karakter, venskaber af forskellig størrelse og karakter, glæder og sorger af forskellig størrelse og karakter - og ikke mindst dannelse. For her på Støvring Gymnasium har vi været igennem nogle meget vigtige lektioner. Og her snakker jeg altså ikke om Odyseen i oldtidskundskab eller profetens himmelrejse i religion. Nej, vi har gennemgået lektioner, der rækker langt udover skolebænken. Lektioner, der har skabt de individer vi er i dag, som nu står klar til at møde verden – og hvad den må have til os hver især af udfordringer, venskaber, glæder og sorger – og videre dannelse – og hvad der må komme af tvivl og frygt og fornuft.

Tvivlen har det med at snige sig ind på os. Man er måske i tvivl om, om man er ”god nok”. God nok som ven, god nok til det næste som venter mht uddannelse og arbejde.

Det samme gælder for frygten. Man frygter hvad andre tænker om en. Og man frygter at fejle.

Fornuften kan være både en med- og en modspiller. Den kan hjælpe os med at træffe de rigtige beslutninger, men kan også dræbe al kreativitet.

VI ER gode nok. For nu ER VI studenter, – og det er ikke FAKE news. Vi sidder her med huen på og eksamensbeviset i hånden og det i sig selv er en kæmpe bedrift og et kæmpe skulderklap – og samtidig noget vi skal være taknemmelige for. For vi kender alle et par stykker, der i hvert fald ikke er nået så langt. Derfor er det så vigtigt, og en kæmpe opfordring fra min side, at vi i denne tid også husker at være stolte over, hvad vi egentlig har opnået – og ikke mindst har haft mulighed for at opnå.

Samtidig er det også vigtigt at vi husker at nyde de næste par dage, for den tid vi går i møde nu, bliver uforglemmelig og kommer aldrig igen. Lad os derfor få det bedste ud af den – og lade tvivlen, frygten og lidt fornuften blive hjemme.

Til slut vil jeg sige en kæmpe tak til min klasse, min årgang og alle ansatte på gymnasiet, der har været med til at danne rammen om 3 helt fantastiske år – og vil gerne give jer et lille citat fra en ukendt forfatter med på vejen:

"Det er umuligt", sagde Tvivlen.

"Det er farligt", sagde Frygten.

"Det er unødvendigt", sagde Fornuften.

"Gør det alligevel", hviskede Hjertet.

God vind fremover til jer alle

Tusinde tak.